

a rózsákhoz, a hagymához, a fákhoz, most már ezek számomra teljesen természetes emberi gesztusok, nem pedig megmosolyogni való dolgok.

Újra kellene gondolni, éppen a XXI. században, Assisi Szent Ferenc tevékenységét, akiről ha megkérdezel valakit, miként lehetséges az, hogy beszél a madarakhoz, akkor mindenki egyfajta mitológiát vagy legendát sejt, holott csupán arról van szó eredetileg, hogy a teremtés az maga a kinyilatkoztatás nyelve. Tehát ha mi, emberek, egyfajta bábeli nyelvzavarban élünk is, valóságosan és szimbolikusan, nem tudunk egymással szót érteni, sőt egymás létezését igyekszünk felfüggeszteni, akkor azt kell látni, hogy Szent Ferenc korában is előfordult ez a fajta nyelvzavar, és azért tud Szent Ferenc beszélni a madarakkal, mert miután ők is a teremtés részesei, ezért a teremtés nyelvét beszélnek. Ez a fajta teremtés nyelvén való beszélés, ez számomra nagyon fontos momentum.

